

„Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait, és szeretetében maradok.” (Jn 15,10)

A negyedik Evangélium hosszan leírja, hogy Jézus milyen szavakkal fordult apostolaihoz az utolsó vacsora után. (Jn 13,31-17,26) Ebből a részből választottuk mostani igénket. Jézus azt hangsúlyozza, hogy ha megtartjuk parancsait, akkor megmaradunk szeretetében. Az előző vers gondolata idéződik fel bennünk, amikor Jézus így szól apostolaihoz: „Ha szerettek engem, megtartjátok parancsaimat.” (Jn 14,15)

Ebből világosan kiderül, hogy a parancsolatok megtartásának oka, gyökere a Jézus iránti szeretetből kell, hogy fakadjon.

A Jézus iránti szeretet és parancsolatainak megtartása tehát összefügg egymással. Ez a szeretet ugyanis arra ösztönöz, hogy egyre hűségesebben éljük szavait. Igéjének élése által viszont megmaradunk szeretetében, vagyis egyre jobban növekszik bennünk az iránta való szeretet.

„Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait, és szeretetében maradok.”

Tehát megmaradni az Ő szeretetében. De valójában mit akar mondani ezzel Jézus?

Kétségkívül azt, hogy az iránta érzett igazi barátságunk jele és bizonyítéka parancsolatainak megtartásában rejlik. Ez a feltétele annak, hogy Jézus is viszonzza barátságunkat, és biztosítson bennünket a magáéról. De – úgy tűnik – még valami mást is szeretne mondani: azt, hogy parancsolatainak megtartása a Jézusra jellemző szeretetet hívja életre bennünk. Megismerteti velünk azt a szeretetet, mely Jézus egész földi életét áthatotta; mely által teljesen egy volt az Atyával, s mely ugyanakkor arra készítette Őt, hogy azonosuljon, eggyé váljon minden testvérével, főként a legkisebbekkel, leggyengébbekkel, legkitaszítottabbakkal. Jézus szeretete meggyógyította a lélek és a test minden sebet, örömet és békét ajándékozott minden szívnek, s megszüntetett minden megosztottságot azáltal, hogy a testvériséget és az egységet építette minden ember között.

Ha életre váltjuk szavait, Jézus fog élni bennünk is, s minket is szeretetének eszközévé tesz majd.

„Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait, és szeretetében maradok.”

Hogyan éljük tehát e hónap igéjét? Úgy, hogy szem előtt tartjuk a célt, melyet elénk állít, és határozottan elindulunk felé: olyan keresztény életre törekszünk, mely nem elégszik meg parancsolatainak kicsinyes, rideg és felületes megtartásával, hanem nagylelkűen tesz eleget azoknak. A szenteket ez jellemezte. Ők valóban az élő Isten Igéjének megtestesítői.

Ebben a hónapban válasszunk ki egy ígét, Jézus egyik parancsát, és próbáljuk meg életre váltani!

S mivel az Új Parancsolat („Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket”) a szíve és összefoglalása Jézus minden igéjének, éljük ezt teljes odaadással!

Chiara Lubich

/forrás: www.fokolare.hu/